

**ZWIĄZEK
PRODUCENTÓW
CUKRU W POLSCE**

Związek Producentów Cukru w Polsce
Pl. Dąbrowskiego 1
00-057 Warszawa
Tel. (22) 333 72 31
Fax: (22) 333 72 34
e-mail: biuro@cukier.org.pl

**Stanowisko Związku Producentów Cukru w Polsce
w sprawie dokumentu roboczego
Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych
w sprawie notyfikacji na rynku cukru po wygaśnięciu systemu kwotowego**

Związek Producentów Cukru w Polsce przedstawia poniżej swoje stanowisko w sprawie dokumentu roboczego Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych w sprawie notyfikacji na rynku cukru po wygaśnięciu systemu kwotowego w podziale na poszczególne rozdziały.

LISTA PRZEDSIĘBIORSTW

Opowiadamy się za utrzymaniem obowiązującego systemu zatwierdzonych przedsiębiorstw. System ten przyczynia się do wysokiego poziomu wiarygodności informacji zamieszczonych w bilansie Komisji Europejskiej, jak również do wiarygodności bilansu samego w sobie. System zapobiega oszustwom oraz spekulacjom. Jest on również istotny dla zachowania wizerunku przemysłu cukrowego w Europie wobec zewnętrznych partnerów handlowych. Wreszcie system ten zapewnia trwały kontakt pomiędzy organami krajowymi, a sektorem cukru i jest pomocny przy wdrażaniu na przykład dopłat do prywatnego przechowywania.

Dane przedsiębiorstwo powinno zawrzeć w swoim wniosku nazwę, adres, obszar produkcji – cukru, izoglukozy czy syropu inulinowego, a tam gdzie jest to wymagane, liczbę fabryk w danym państwie członkowskim, łącznie z adresem oraz obszarem produkcji w każdej z nich.

PRODUKCJA Artykuł P1

Dokument roboczy nie stanowi odniesienia do bilansu dostaw. Stwierdzamy, że utrzymanie bieżącego systemu dostaw (art. 22 (1), 952/2006) jest konieczne w okresie po zniesieniu systemu kwotowego. Artykuł 22(1) Rozporządzenia Komisji Europejskiej 952/2006 powinien być utrzymany w całości (niezależnie do odniesienia do inuliny).

1. Jesteśmy przeciwni notyfikacjom związanym z obszarem i produkcją buraka z przeznaczeniem do produkcji innych produktów, w tym „jus vert” (rzadkiego soku). W obowiązującym systemie zarówno o obszarze jak i produkcji buraka przeznaczonego do produkcji innych produktów, takich jak rzadki sok, notyfikacje nie mają miejsca. Co więcej, nie do końca jest jasne dlaczego takie oświadczenie powinno być konieczne skoro rzadki sok nie jest produktem handlowym, a używa się go w wewnętrznych dostawach do fabryk bioetanolu.
2. Termin 15 lutego stanowi dla przedsiębiorstw zbyt wczesną datę powiadamiania o swojej produkcji, ponieważ w większości krajów kampania w tym okresie jeszcze

- trwa. Ponadto, szacuje się że w okresie po kwotowym kampanie mogą trwać dłużej. Proponujemy termin 15 marca, jako bardziej odpowiedni. Ponadto, tworzenie przepisów dotyczących notyfikacji od producentów do państw członkowskich nie może zostać powierzone podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie. Działanie takie podważyłoby użyteczność systemu powiadomień.
3. Proponujemy zmianę wskazanego terminu na 1 kwietnia i dostosowanie go do proponowanej zmiany art. P2(2).
 4. Tworzenie przepisów dotyczących notyfikacji od producentów do państw członkowskich nie może zostać powierzone podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie. Działanie takie podważyłoby użyteczność systemu powiadomień.
 5. Patrz pkt. 4

PRODUKCJA Artykuł P2

Art. 6 (produkcja przedsiębiorstwa) musi zostać utrzymany, niezależnie od tego, czy w ustawodawstwie dotyczącym notyfikacji czy innym dokumencie. Artykuł ten jest istotny dla zapewnienia spójności powiadomień.

1. Rozwój techniczny oznacza, że więcej cukru niż wcześniej można wyekstrahować z syropu. To z kolei może mieć konsekwencje dla bilansu. Producenci w Europie prowadzą między sobą dyskusje na temat tego, czy próg 70 % zawartości sacharozy dla syropów nie powinien ulec obniżeniu jeśli chodzi o produkcję cukru.

Punkt 1(b) powinien również nawiązywać do bieżącego art. 3(2)(g), czyli „ilości cukru, cukru inwertowanego oraz syropów wyprodukowanych w procedurze uszlachetniania czynnego”

Wyrażamy sprzeciw wobec używaniu stawki zryczałtowanej do obliczania produkcji cukru z syropów. Działanie takie zmniejszyłoby precyzyjność wprowadzanych danych, a następnie ograniczyłoby jego użyteczność dla użytkowników/podmiotów oraz decydentów. Pozwalanie państwom członkowskim na jednostronne decydowanie o tym, jak wyrazić produkcję cukru zwiększyłoby tą niepewność.

Pojęcie cukrów powstałych z ekstrakcji jest pomocne jeśli chodzi o prawidłowe zobrazowanie procesu produkcji. Opowiadamy się za utrzymaniem obowiązującego systemu kalkulacji produkcji cukru z syropów, który to oferuje przetwórcom wybór formuły określającej zawartość cukru powstałego z ekstrakcji.

Art. 3(3)(a) Rozporządzenia 952/2006 powinien zostać utrzymany w następującym brzmieniu: „w przypadku syropów, które na podstawie zawartości cukru nie są uważane za produkty pośrednie, zgodnie z artykułem 3(2) Rozporządzenia Komisji wyrażone jako sacharoza nr.2135/95(1)”

Bieżąca definicja izoglukozy, którą można odnaleźć we Wspólnotowym Kodeksie Celnym oraz załączniku II, stanowiącym część II Rozporządzenia 1308/2013 powinna brzmieć następująco: „Izoglucoza oznacza produkt uzyskany z glukozy lub jej polimerów, z 10% zawartością fruktozy w suchej masie”. Argument przemawiający za zmianą definicji izoglukozy nie jest jasny. Zgłaszanie wyłącznie izoglukozy-42 nie stanowiłoby pełnego obrazu produkcji izoglukozy w UE.

ZAPASY

1. Popieramy kontynuację notyfikacji o ilościach cukru objętych pozwoleniem. Tworzenie przepisów dotyczących notyfikacji od producentów do państw członkowskich nie może zostać powierzone podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie. Działanie takie podważyłoby użyteczność systemu powiadomień.
3. Tworzenie przepisów dotyczących notyfikacji od producentów do państw członkowskich nie może zostać powierzone podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie.

CENY

1. Opowiadamy się za utrzymaniem bieżącego brzmienia, które przewiduje, że „przedsiębiorstwa produkujące cukier ustanawiają średnie prognozowane ceny sprzedaży itd. dla białego cukru w bieżącym miesiącu i w każdym z następujących po nim dwóch miesiącach”. Jest to istotne dla zapewnienia Komisji Europejskiej użytecznych informacji na temat krótkoterminowych ruchów cenowych. Nie popieramy raportowania cen dla izoglukozy.
2. Tworzenie przepisów dotyczących notyfikacji od producentów do państw członkowskich nie może zostać powierzone podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie.
4. Wnosimy, aby zgodnie z przyjętą praktyką, informacje te były ogłaszane na odbywającym się raz w miesiącu zebraniu Komitetu Zarządzającego. Ceny cukru stanowią informacje handlowe podlegające szczególnej ochronie. W związku z tym uważamy, że średnie miesięczne ceny dla białego cukru powinny być publikowane z opóźnieniem, zgodnie z przyjętą praktyką - ceny cukru są obecnie publikowane z około dwumiesięcznym opóźnieniem.
5. Nie widzimy żadnej wartości dodanej w raportowaniu cen buraka. Po pierwsze, warunki dotyczące buraka (np. zawartość sacharozy, itd.) różnią się znacząco w zależności od regionu. Po drugie, metody kształtowania cen także mogą znacznie się różnić. Dlatego raportowanie średnich cen buraka nie prowadziłoby do uzyskania wartościowych informacji, tym bardziej kiedy tworzenie przepisów dotyczących powiadamiania o cenach buraka zostałoby powierzone podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie. Po trzecie, ceny buraka nie są określone w punkcie B załącznika III do Rozporządzenia Komisji Europejskiej 1308/2013. Bez jasnej definicji, ceny te byłyby bezcelowe (a ich sporządzenie byłoby czasochłonne dla państwa członkowskiego). Wreszcie cena, jaką producenci cukru płacą za buraka, stanowi poufną informację handlową i mogłaby wskazywać marże i koszty produkcji przedsiębiorstw. Ujawnienie tak delikatnych informacji wymaga istnienia solidnych podstaw, które w tym wypadku nie istnieją.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

Podstawowe zasady oraz ograniczenia dotyczące prowadzenia dokumentacji i jej kontroli powinny zostać ogólnie ustalone przez Komisję i nie powinny być przekazywane podmiotowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie.

Aby móc monitorować rynek oraz nim zarządzać m.in. wdrażać dopłaty do prywatnego przechowywania lub przeciwdziałać zakłóceniom na rynku, jak również bronić interesów unijnych w dyskusjach handlowych, Komisja Europejska będzie potrzebować zasad

dotyczących prowadzenia dokumentacji i jej kontroli, tak aby mieć pełny obraz sytuacji (produkcji, zapasów, importu i eksportu).

Od przetwórców oczekuje się prowadzenia szczegółowych zapisów, koniecznych do weryfikacji przez instytucje podatkowe oraz agencje krajowe. Jesteśmy za tym, aby systemy te były wykorzystywane przez Komitet Zarządzający na tyle, na ile jest to możliwe. Jednakże zapisy, o których mowa powinny być uproszczone na tyle, aby obciążenia administracyjne były mniej odczuwalne.

Jeśli chodzi o kontrolę, wnioski o udzielenie informacji lub towarzyszącej im dokumentacji muszą dotyczyć celów kontroli, a także powinny być w stosunku do nich proporcjonalne, a w szczególności prawidłowo wykonane i dostarczone na czas, zgodnie z art. 18 Rozporządzenia 1308/201.

Fizyczne kontrole zapasów także powinny zostać zastąpione kontrolami rejestrów producenta.

METODOLOGIA – CENY

Jesteśmy przeciwko raportowaniu cen sprzedaży przez podmiot pomocniczy. Ceny powinny być raportowane wyłącznie przez producenta. Z uwagi na metody obliczania kosztów oraz logistykę itd., dodatkowe obciążenia administracyjne związane z powiadamianiami o cenach sprzedaży przez podmioty pomocnicze stanowiłyby zbyt wysoki koszt.

Związek Producentów Cukru w Polsce
Warszawa, 10 czerwca 2016 r.